SLON INDICKÝ

LÁSKYPLNÝ OBR

Slůňata to mají skvěle zařízené. Nestarají se o ně jen maminky, ale i sourozenci, tetičky a babičky. Žijí totiž ve stádu, kterému velí nejstarší slonice. Téměř všechno dělají společně – vydávají se na cesty za jídlem a vodou, hrají si spolu a utužují rodinné vztahy. Možná vás překvapí, jak jsou tato obrovská zvířata společenská, inteligentní a hravá. Pouto mezi sloní maminkou a jejím slůnětem patří mezi ta nejpevnější, která ve zvířecí říši najdete.





Příchod na svět

MAMINKO, BUDE TO SLŮŇÁTKO!

Než se slůně narodí, musí si maminka řádnou chvíli počkat. Miminko v bříšku může nosit skoro **dva roky**! Když se má slůně narodit, shromáždí se kolem maminky ostatní samice, a dokonce mohou při porodu i asistovat. Není to totiž žádný drobínek – sloní novorozeňata mohou vážit klidně i 100 kg. ◄

NENÍ ČAS ZTRÁCET ČAS

Čerstvě narozené slůně dokáže už pár hodin po porodu samo stát, chodit a pít maminčino mléko. Slůňata se učí velmi rychle – brzy chodí s ostatními na výpravy za jídlem a vodou, začínají s příkrmy (například trávou), a protože jsou nesmírně chytrá a zvědavá, objevují svět kolem sebe – nejčastěji svým **citlivým chobotem**, který jim slouží jako taková ruka. Vzhůru za dobrodružstvím! Ale raději ne moc daleko od mámy... ►





K ČEMU JE TO DOBRÉ?

Než slůňata zjistí, k čemu je jejich chobot dobrý, chvilku to trvá. V prvním týdnu vypadají zmatená, jako by chobot neměla vůbec pod kontrolou. Můžou o něj i zakopávat! Brzy však zjistí, jak moc je užitečný: mohou s ním zvedat věci, stříkat si vodu do pusy, použít jej jako sprchu v horkých dnech, jako šnorchl, když jsou pod vodou, zdravit a hladit se s ostatními, troubit a povídat si... Vskutku užitečná věc! ▶





MALÍ NEZBEDNÍCI

Sloní kluci umí být pořádní **rošťáci**, hlavně když mají kolem 12 let, to jsou v pubertě. Mlátí to s nimi podobně jako s kluky lidskými. Začínají se zajímat o holky a chtějí se před nimi předvádět, často proto šťouchají do jiných slonů, aby jim ukázali, zač je toho loket. Vždy je však poblíž maminka či babička, která je vytahá za uši. Sloni jsou ale nepoučitelní, a proto většinou stádo samic opustí, a buď se toulají sami, nebo se přidají k jiným nevybouřeným mladíkům. ◀

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

Slůňata tráví spoustu času **objevováním** světa kolem sebe a také hraním různých her. Jsou jako vy – ráda hrají na honěnou, stříkají po sobě vodu, dokonce po sobě můžou házet klacíky, žduchají se a „bojují“ s nepřáteli, které si představují. ▼





NA VĚKY VĚKŮ

Sloní holčičky zůstávají ve svém stádu většinou až do konce života. Tady prostě slonice táhnou za jeden provaz. Vzájemně si poskytují ochranu, učí se, jak se starat o mláďata, a když je potřeba, ihned přispěchají na pomoc. Slůňata mohou **uvíznout** v blátě nebo spadnout do jámy, odkud jim jejich maminka, babička či tetičky pomůžou ven. ▲

ŽIRAFA

MASKOVANÝ DROBEČEK

Koukněte na to stádo elegantních krasavců a krasavic. Prohánějí se po afrických savanách, spásají dobroučké listí a užívají si krásného výhledu. O mladé se starají zejména maminky, které svým mláďatům poskytnou vše, co potřebují. Od mléka a ochrany až po životní lekce, díky kterým na savaně přežijí. Ani takhle velké zvíře se bez maminčiny pomoci neobejde!



PADÁM!

Žirafí máma nosí miminko v bříšku déle než rok. Možná proto, aby si tam pořádně pohovělo – jeho příchod na svět je bez přehánění poněkud drsný. Žirafy své děti rodí vestoje, takže si mládě hned na úvod zahraje na supermana – proletí se asi z dvoumetrové výšky. Jakmile je venku, začne jej maminka vítat, olizovat a čistit. ▼



Pád z výšky

PRVNÍ KRŮČKY

Se žirafátky se život prostě nemazlí – na savaně to však ani jinak nejde. Po úvodním pádu je čekají hned další zkoušky – musí se postavit na vlastní nohy a dojít za maminkou napít se mléka. Zhruba hodinu poté, co se narodí, si žirafí mládě **samo stoupne**. Kroky má ještě vratké, ale nebojte se – nebude to trvat ani den, a bude dokonce i běhat! ▶



Čas na sváču

Žirafí mládě se maminčiným mlékem živí asi do půl roku. Poté začne maminku okoukávat a všímá si, jaké dobroty jí ona sama. Nejraději si smlsnou na šťavnatých **akáciových lístcích**. Žirafy tráví pasením téměř celý den – vždyť to dá práci, naplnit žaludek takového dlouhána! Mláďata musejí hodně jíst, aby rychle vyrostla. Ty nejchutnější kousky rostou vždy úplně nahoře! ▸



Nepřítel před branami!

Maminky na své miláčky dávají bedlivý pozor – oproti nim, dospělákům, jsou totiž zranitelní. Kdejaký **lev** či **hyena** by si na nich rádi smlsli! Ještě, že mají mámy tak dlouhý krk – nebezpečí dokážou vidět už z dálky. Proto zaženou své mladé do vysoké trávy, aby je schovaly. Mladí odtud pozorují, jak se budou bránit, až budou dost velcí. Maminky totiž umí nepřátelům uštědřit pořádný kopanec – a vězte, že tak dlouhýma nohama to opravdu bolí. ▾



Ve školce

Když jsou žirafátka větší, dají je maminky do školky. Shluknou stejně staré **žirafky** dohromady a samy se mohou vydat pást kousek opodál. Děti si spolu hrají, běhají a vyvádějí všelijaké legrácky. Kluci mohou hrát „páku“ svými dlouhými krky. Jsou to první lekce samostatného života na savaně. Ale maminky je zatím pořád ještě po očku sledují zpovzdáli. ▾





Tak ahoj!

Kolem dvou let jsou žirafí mláďata již natolik samostatná, že máminu péči nepotřebují. Aby ne, jsou to ta **nejvyšší zvířata** široko daleko! Maminka je už naučila všemu, co budou v životě potřebovat. Kluci se osamostatní a jdou si svou cestou, holky se budou kolem mámina stáda ještě chvíli motat. ▸

